

Uitstroom naar vervolgopleiding

In het antwoord op de vragen van de raad kon geen exact antwoord geven op de vraag hoe, volgens ons onderzoek, de verhouding in de uitstroom naar vervolgopleiding of werk is voor kinderen die thuisonderwijs hebben ontvangen. Bij deze wil ik deze vraag beantwoorden.

Uit ons eigen onderzoek zien we dat 10% van de kinderen uitstroomt naar de arbeidsmarkt en 90% naar een vervolgopleiding. Van de kinderen die uitstromen naar een vervolgopleiding zien we dat deze uitstromen naar MBO (34%), HBO (34%) en WO (31%).

Meer informatie over ons onderzoek kunt u vinden op onze website <http://www.ditisthuisonderwijs.nl> onder het kopje 'Feiten en Cijfers'.

Waarom kunnen uw kinderen niet naar een openbare school?

In de tweede fase van het rondetafelgesprek spraken fracties in enkele gevallen vanuit de ideologie dat alle kinderen naar school zouden kunnen. Ik kan een ideologische insteek waarderen, want ook de keuze voor thuisonderwijs maken ouders vanuit sterke overwegingen die horen bij hun overtuigingen.

Maar in dit hele gesprek over ideologie wordt er voorbij gegaan aan het feit dat we een groot praktisch probleem hebben. Ook al zouden alle kinderen naar school moeten kunnen, het feit is dat deze ouders geen andere keuze zien. Ik wil daarom nog ingaan op de vraag die niet gesteld is, maar die gezien de discussie wel beantwoord moet worden: 'waarom kunnen onze kinderen niet naar een openbare school?'

Dat is een vraag die we meer krijgen naar aanleiding van de uitspraak van de Hoge Raad. De HR zegt dat, omdat openbaar onderwijs kritisch, objectief en pluralistisch is, elk kind daar terecht kan. Die termen komen uit Europese rechtspraak en het doet klinken alsof het openbaar onderwijs neutraal zou zijn.

Openbaar onderwijs is wettelijk bedoeld is toegankelijk, pluralistisch en respectvol tegenover verschillende overtuigingen, maar pluralistisch is niet hetzelfde als levensbeschouwelijk neutraal — en neutraliteit is ook niet hetzelfde als aansluiting bij iedere diepgewortelde overtuiging over opvoeding en onderwijs.

Onze leden ervaren het openbaar onderwijs zeker niet als neutraal. Zij leven hun levensbeschouwing voor aan hun kinderen. Die overtuiging is niet te scheiden van het geven van onderwijs. Iedere school maakt, bewust of onbewust, keuzes over waarden, omgangsvormen, wereldbeelden en wat zij belangrijk vindt in de vorming van kinderen. Voor sommige ouders zijn juist die keuzes wezenlijk.

Om een voorbeeld te geven: Er zijn partijen die vinden dat religie en levensbeschouwing privéaangelegenheden zijn die gescheiden moeten worden van de openbare ruimte. Ook dat is een ideologie. Onze leden ervaren het zo dat die ideologie voorgeleefd wordt in het openbaar onderwijs, omdat de kinderen thuis wel te horen krijgen wat ze geloven en op school, in de publieke ruimte, niet. Onze leden willen dat hun overtuigingen verweven worden met het hele leven, ook met het onderwijs. Het kan geen afgescheiden deel worden, want het is een deel van je identiteit.

En let wel: twee op de drie scholen in Nederland is bijzonder van aard. Ouders hebben volgens de Grondwet het recht om onderwijs in te richten dat past bij hun overtuiging. Mag dat ook gelden voor deze groep ouders?